

ABSTRAKT

Zásada přezkumu soudních rozhodnutí platí ve všech demokratických právních řádech. Přezkoumávání jejich správnosti se realizuje prostřednictvím opravných prostředků, které mají být zárukou ochrany práv a oprávněných zájmů účastníků řízení; jsou nástrojem k zajištění práva na spravedlivý proces, jenž je zpravidla garantováno na ústavní i mezinárodní úrovni. Právo rozlišuje opravné prostředky řádné a mimořádné. Práce pojednává o právní úpravě odvolání v civilním procesu, které je v tuzemské úpravě jediným řádným opravným prostředkem. Odvolání je výrazem zásady dispoziční. Je založeno na apelačním systému, proto odvolatel může namítat jak vady právní, tak vady skutkové.

Práce je členěna do třinácti kapitol. Úvodní část je věnována historickému vývoji a systematice odvolání. Zbývající části práce jsou věnovány platné právní úpravě odvolání v českém právním řádu, popř. úvahám nad možnou proměnou *de lege ferenda*. Zvláštní pozornost je věnována zavedení principu neúplné apelace. V práci je představena též nová koncepce koncentrace řízení, kterou zavedla novela občanského soudního řádu provedená zákonem č. 7/2009 Sb. s účinností od 1.7.2009. Novela posunula koncentraci řízení již ke skončení přípravného jednání, popř. prvního jednání ve věci (resp. do uplynutí lhůt soudem poskytnutých). Práce vychází především z relevantních norem českého práva, tedy zejména ze samotného textu zákona č. 99/1963 Sb., občanském soudním řádu, ve znění pozdějších předpisů; čerpá však též z článků, učebnic, komentářů, judikátů, zpráv a dalších zdrojů dostupných v hmotné i elektronické podobě.